

สารบัญ

บันทึกนำ ในการพิมพ์ขนาดเล่มเล็ก ครั้งที่ ๑
นิทานพจน์ ในการพิมพ์ครั้งแรก

๗
๘

บทนำสู่ พุทธธรรม: ชีวิตงาม สังคมดี ธรรมชาติเป็นร่มนีย ๑

๑. ธรรมชาติแวดล้อมแต่ล้วนร่มนีย ๑

ถิ่นร่มนีย คือที่ที่ต้งต้นของพระพุทธศาสนา ๑

เกณฑ์ต่ำสุดของถิ่นร่มนีย คือมีน้ำอุดม ร่มรื่นด้วยพุกษา ๔

อริยชนมีชีวิตมีสังคมที่ชื่นชมร่มนีย ๗

วางระบบความสัมพันธ์พื้นฐาน
ให้ชีวิตและสังคมงอกงามขึ้นไปในธรรมชาติที่เป็นร่มนีย ๑๐

๒. ทำบุญสร้างชุมชนให้อยู่กันดี ๑๓

ในตำนาน ในประเพณี มีสาระที่ควรเข้าถึงและอนุรักษ์ไว้ให้ตรงให้ดี ๑๓

ชาวพุทธผู้นำ ทำบุญแรก คือทำถิ่นให้เป็นร่มนีย
บุญใหญ่อันสำคัญ คือช่วยกันทำชุมชนให้อยู่กันดี ๑๗

วัฒนธรรมประเพณีไทย ที่สืบเนื่องจากหลักพระพุทธศาสนา
ควรเป็นเครื่องรักษาหลักพระพุทธศาสนา และรักษาประโยชน์ของสังคมไทย ๒๒

พระอวยธรรม ชาวบ้านอวยทาน ส่องชุมชนเชื่อมประสานกันด้วยธรรม
เมื่อคนมีธรรม ชีวิตก็งาม สังคมก็ดี ธรรมชาติที่รอบล้อมก็เป็นร่มนีย ๒๕

๓. พัฒนาคน จนกว่าเป็นภาวิต ๔

๒๙

พัฒนาการทางกาย มีใช้ดูแลร่างกายเติบโตมีกำลังแข็งแรง

(๑. กายภาวนา)

๓๐

พัฒนาการทางสังคม แสดงออกมาที่ใช้กาย-วาจาในทางเกื้อกูลสร้างสรรค์

(๒. ศีลภาวนา)

๓๓

พัฒนาการทางจิตใจ ตูได้ ๓ ด้าน ลำคัญที่ใช้พัฒนาปัญญา

(๓. จิตตภาวนา)

๓๔

สมาธิลำคัญไฉน จึงเรียกชื่อเป็นตัวแทนของการพัฒนาจิตใจ

๔๐

ปัญญา มา ปัญหาหาย ทุกข์ขมลาย มีสุขในอิสรภาพ

(๔. ปัญญาภาวนา)

๔๒

บุคคลที่พัฒนาจบครบ ๔ ภาวนา เป็นภาวิต ๔ ด้าน

๔๔

ผนวก: ๑. อาคตสถาน (หลักฐาน, ที่มา) ของ ภาวนา ๔ - ภาวิต ๔ ๔๖

๒. ภาวนา - พัฒนาการ - Development ๔ ด้าน ๔๖

หน้าว่าง: รวบรวมจากนักเรียน “รมณียะ วต ภูมิภาโค” (พฤกษา ชลาชัย) ๔๘